

«Norske» kanoner på TYSKE fundamenter

kaster skygger over gjenreisningen av VARDØ Hver 6. vardøværing bor framleis i brakker

— Fra vår utsendte medarbeider Alf Bie Christiansen. —

Når en følger hurtigruta langs Finnmarkskysten, kan en lett få inntrykk av at en passerer fiskevær og småbyer hvis befolkning vel seks år etter frigjøringa ved egne anstrengelser og ved statens hjelp har greidd å bygge opp igjen alt det som var ødelagt og vel så det. De «permanente» som hus heter her til skilnad fra brakkebebyggelsen, lyser vennlig mellom knausene og skjærene og gjør ære på «velferdsstaten» — tilsynelatende.

Det er når en stanser opp og ser nærmere på forholdene at en oppdager baksiden av gjenreisningsskrytet. Det viser seg nemlig at på langt nær alle som mistet hus og hjem da «tyskerten» herjet etter at bomber og brann hadde revet vekk noe her og noe der, — på langt nær alle disse har fått nytt hus. Og i de byene og værene som er kommet lengst med gjenreisninga, bor fortsatt en betydelig del av innbyggerne i brakker, for manges vedkommende uten utsikt til med det første å komme over i noe annet og bedre.

Vardøs varaordfører, Karl Holt — bror og partifelle av fylkesmannen Peder, og dessuten interessert og dyktig skolemann — sier seg gjerne enig både med den som sier at det står mye igjen for boligspørsmålet er tilfredstillende løst i den gamle festningsbyen på øya i Nordishavet, og med den som velvillig innvender som svar på kritikk at mye hadde sett bedre ut hvis bare ikke noen hadde fått ideen om å flytte hele byen over på fastlandet like etter krigen. Denne planen, som nå er skrinlagt, førte med seg en usikkerhet som i noen tid hindret praktisk talt all byggevirkshet.

Ikke minst forretningsstanden stilte seg avventende, og dermed gikk to av de beste gjenreisningsårene, sier varaordføreren, som tilføyer at boligbyggingen har hatt større framgang enn gjenreisninga av forretningsgårdene.

Ca. 35 pst. av husene i byen overlevde krigen. Verst gikk det ut over de mest verdifulle bydelene, særlig sentrum. Byggevirksheten dette siste året har vært sterkt hemmet av finansier-

ingsspørsmålet, opplyser Holt, som gjerne vil ha sagt mens kommuneingeniøren er i gang med å skaffe meg nøyaktige opplysninger om hvor mange vardøværing det er som bor i brakker, at mange som kunne bygge med krigsskadetrygd i bakhånd, har stilt seg avventende, mens de som har bygd, i stor utstrekning har greidd seg uten krigsskadetrygden.

På mine små vandringer gjennom den værharde, forblåste øybyen har jeg ment å konstatere at store deler av Vardø ikke har innlagt vann. Atskillige gater er fullstendig uopparbeidd, og vannpostens mange steder tyder på at kommunen har store uinnfridde forpliktelser som takk for tunge skatter.

For Vardø er det et stort problem å få virkelig sikre og rikelige vannforsyninger. De må lede vannet fra steder langt inne på fastlandet, tvers over sundet og siden til bassenget på Vårberget. Holt er imidlertid ikke enig i at det er dårlig stelt. I ytterkantene av byen er det riktignok ennå en del områder som ikke kan dekkes når det gjelder rennende vann, men ikke et eneste nybygg mangler dette godet, og heller ikke mangler de W.C. og bad. Den harde vinteren gjør det ellers uråd å innlegge vann i mange av brakkeene. Brakkeboerne vil m. a. o. ikke nyte særlig godt av at vannverket — som har kostet omkring en million kroner — er ferdig utbygd om kort tid.

Kommuneingeniøren opplyser at Vardø siden krigen har fått 125 nye boliger og til sammen 38 andre gårder. Dertil kommer ca. 20 bygg som er under arbeid og for de fleste vedkommende blir ferdig i løpet av høsten. Minst halvdelen av disse er såkalte holsteinshus. De blir dyrere å bygge enn trehus, men de holder varmen bedre, krever mindre vedlikehold og blir følgelig betydelig billigere å bo i i det lange løp.

Ifølge de nevnte kommunale myndighetspersoner regner en med en større boligbygging neste år enn inneværende år. Vardø vil neste år se begynnelsen til sin nye brannstasjon og — kanskje — til rådhus.

De samme kildene opplyser at

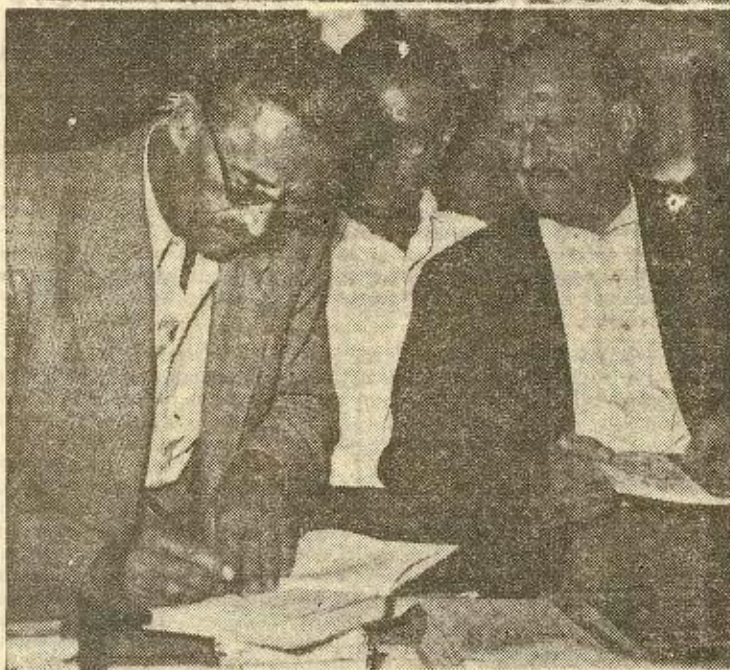
i alt 510 vardøværing bor i brakker i dag. Siden Vardø pr. 1. januar i år hadde nøyaktig 3320 innbyggere kan dette tallet uttrykkes sånn: I dag — snart sju år etter frigjøringa — bor framleis en sjettedel av Vardøs befolkning i for det meste usunne, trekkfulle og triste brakker. Og var finansieringsproblemet en «flaskehals» i år mer enn i fjor, er det lite grunnlag for å tro at det vil bli så mye mindre av en flaskehals i det året som kommer, og da nybygg- og brakkebyen Vardø for alvor blir en sterkt befestet by.

I all stillhet, men etter såpass mange gjennomsluttede forberedelser at det ikke på noen måte kan sies å være noen vel bevart hemmelighet, har Forsvarsdepartementet gått hen og forelsket seg i Vårberget, like øst for byen mot innløpet til Varangerfjorden. Her hadde den tyske okkupasjonsmakten støpt solide kanonfundamenter. Berget var gjennomført med underjordiske ganger på kryss og tvers. For tyskerne rømte Vardø uten kamp i krigens siste fase, sprengte de alt i filler etter seg.

For omkring en måned siden fikk et entreprenørfirma i oppdrag å forberede nye kanonstillinger på Prestberget. Ironisk nok er det nettopp en av de større brakkebaronene fra okkupasjons-tida som igjen har meldt seg til tjeneste. Han er veid og funnet tung nok.

Ved foten av fjellet ligger en slette som de fleste vardøværingene mener skal bli en aldeles utmerket fotballplass snart. Rolf Holmø har vært og sett på den, en bevilgning på 30 000 står til

(Forts. side 7.).

En rik litteratur som ikke hemmes av voldsomme spekulasjonspriser på papir, finnes i det nye Ungarn. Under en litteraturuke der nylig har man laget en god bokpropaganda blant hele folket i by og land i fabrikk, ved maskinstasjoner og i jordbruket. Det øverste bildet viser en bokstand på et torg i Budapest og det nederste en bokstand utenfor en fabrikk.

„— jeg kan ikke tie! Hvortor ødelegges de russiske krigsgraver?

Meldingen om ødeleggelsen av de russiske krigsgravene har gjort et sterkt inntrykk i hele Sovjet-Samveldet.
I «Komsomolskaja Pravda» offentliggjør, M. Balikov, som selv deltok i frigjøringen av Finnmark denne artikkelen:

Tusener av sovjetsoldater ofret livet for det norske folks frihet. Sovjetsoldatens lysende eksempel vil for alltid bli minnet av enhver nordmann som selv har følt Hitleråket og fikk oppleve de lykkelige dagene etter at Sovjet-hæren var rykket inn i landet. Men uten å bry seg om de falne sovjet soldaters ære og det norske folks samvittighet har de norske myndigheter tatt fatt på oppgravingen og utslettelsen av sovjetsoldatens raver.

Avisene melder at disse gravene er tilintetgjort på en barbarisk måte: Minnesmerker og gravstener, som takknemlige nordmenn i sin tid satte opp med egne hender, blir sprengt og til og med alle spor etter gravene og kirkegårdene blir utslettet.

Det er vanskelig å tie når man leser disse meldingene!

Det falt i min lodd å bli med på frigjøringen av Norge fra de tyske fascistene i 1944. Jeg husker godt hvor uegennyttig sovjetsoldatene kjempet mot fienden og hvor varmt og inderlig nordmennene tok imot våre folk.

Sammen med en gruppe sovjetmatroser slo jeg meg igjennom til Kiberg. Hvor vi så stanset ble vi møtt med oppriktig glede av den norske befolkningen. På et sted like utenfor Vardø laget nordmennene — til tross for at en tysk avdeling var like ved — en så hjertelig mottakelse for oss at vi ble dypt rørt. Da vi så atter ga oss i vei, ga innbyggerne i Var-

de oss førere med.

Straks vi var kommet til Kiberg, kom den hyggelige norske ungdommen på besøk hos oss. Hver kveld kom unge gutter og jenter fra nabolaget i flokk og følge til oss og fortalte om seg selv, om hvordan livet hadde vært under Hitler-styret.

Hvis nordmennene fant liket av sovjet-flygere som var falt ned, begro de dem forsiktig i natens mulm og mørke — oppe i fjellet eller utenfor byen. De visste at det var dødsstraff for dette, — det hadde tyskerne kunngjort. Men ingen slags trusler kunne stanse de norske patriotene. De tok vare på de falne sovjetsoldaters papirer og gjemte dem til vi kom.

En gang kom en gammel nordmann til meg. Han var helt gråhåret. Han satte seg ved siden av meg og begynte med tårer i øynene å fortelle om det vanskelige livet han hadde levd. «Denne dagen», sa han, «er den lykkeligste dagen i mitt liv. I dag kom sovjet-hæren, Stalins hær til oss.» Jeg vil minnes denne gråhårede nordmanns ansikt hele mitt liv, dette ansiktet med gledestårer i øynene.

Jeg har lyst til å fortelle om en prektig sovjetsoldat, vennen min, Nikolaj Korovin, som falt utenfor Kiberg. Han kjempet mot tyskerne i en avdeling der det foruten russere også var noen norske patrioter. De kjempet til siste mann. Kolja Korovin kjempet som en helt og falt som en helt. Folket på stedet begro ham sammen med de falne nordmennene.

På disse stedene var det utstedt en forordning som meddelte at enhver nordmann som var mistenkt for å ha deltatt i begravelse av sovjetsoldater, ville bli skutt

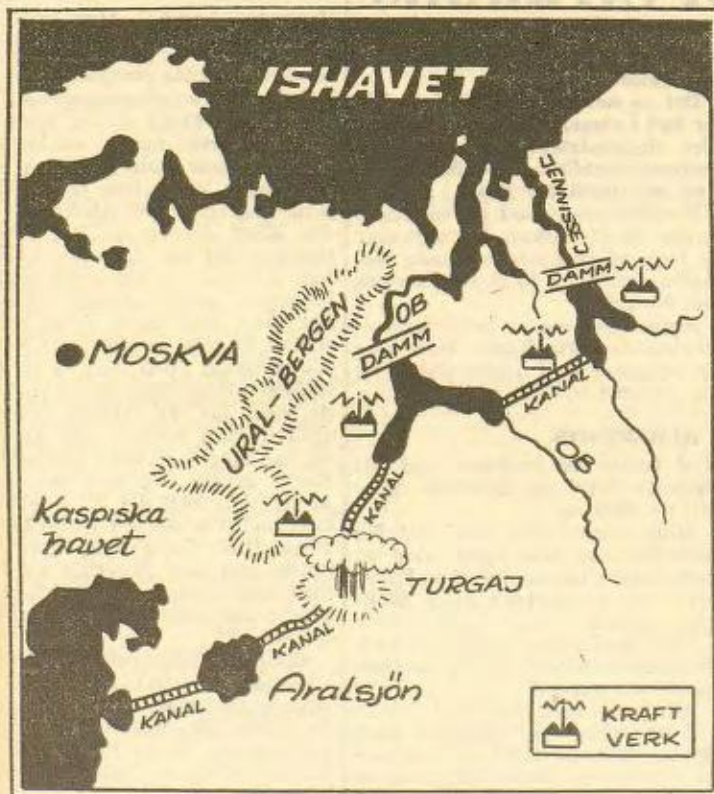
på stedet. Likevel ble Kolja Korovins navn risset inn i gravstenen sammen med de norske patrioters navn.

En annen sovjetsoldat, Arafonov, helt av Sovjet-Samveldet, falt under en fallskjermlanding ned på fiendtlig område. Befolkningen på stedet fikk greie på dette. Hadde bare en eneste av dem meldt fra til tyskerne, ville sovjetsoldaten være fortapt. Men tyskerne fikk ikke vite noe. Ikke bare det — nordmennene sendte kjentmenn til ham, og med fare for livet hjalp de ham med å slå seg igjennom den fiendtlige ringen.

Vi ble ofte rørt over nordmennenes vennlighet og gjestfrihet. De forsøkte alltid å gjøre noe godt for oss, de fortalte oss om veien, ga oss mat, ga oss kjentmenn med som førere. Om høsten, i oktober kom nordmennene med levende blomster til oss. Kvelden før den 7. november, festdagen til minne om revolusjonen, kom to unge norske gutter med en flaske vin til oss. Det viste seg at de hadde syklet 40 km for å få tak i denne flasken. Sammen med dem feiret vi den store dagen.

Jeg husker enda ett tilfelle. Vår avdeling var på vei ned fra fjellet midt på natta. Det var veldig kaldt og rått. Vi var våte til skinn. Da vi fikk øye på en husklynge ikke så langt unna, bestemte vi oss til å gå inn i det nærmeste huset. Folket i huset tok hjertelig imot oss. De trakk gardinene for vinduene, — de forklarte oss senere at tyskerne ikke var langt unna — og gikk straks i gang med å tenne opp i to ovner og fikk snart tekanna over. Det var mange av oss, og kvinnfolke-

Kommunismens store bygg

Ved å demme opp Jenissej skapes en veldig sjø. Dennes vann ledes gjennom en kanal til en bielv av Ob, hvor en annen veldig demning skal bygges. Dermed skapes ennå en veldig sjø. Deretter tvinges Ob til å flytte baklengs mot sør. For å få vannet over et stort høydeplateau sprenges en kanal gjennom Turgaj-passet. Her skal man anvende atomkraft. Deretter utnyttes vannet for å gjøre de sentralasiatiske ørkener fruktbare.

★,Norske' kanoner

(Forts fra side 5.)

disposisjon og banen skal få internasjonale mål og vel det. Den ligger høvelig til mellom byen og de påtenkte kystartilleristillingene med munningen vendt i retning av Murmanskysten, og noen tror at det har gått så glatt med bevilgninger til fotballbane fordi sletta etter hvert blir mer og mer høvelig til flyplass.

Hva som enn blir ved foten av fjellet, — en fottur i berget mellom ruinene av de engang så stolte tyske festningsanleggene vekker på samme tid bitre minner og lar en igjen med et bestemt inntrykk av at skal entreprenørfirma Lars Johnsen i Vardø først sette i gang, vil anlegget måtte sluke atskillige millioner før batteriene og radarstasjonen og alt det andre som hører med til et moderne kystvern-anlegg, er montert.

Foreløpig står det ingen gule treplater her, med opplysning om at dette er militært område. Ute-latsen skyldes rimeligvis ikke så mye militære sikkerhetsgrunner (som skulle tilsi avsperring), — det er heller frykten for å skape opp vardeveringene som dikterer all denne gåingen på tå hev.

Iallfall er det viktigere å legge ned nye millioner attpå de millionene tyskerne tappet landet for ved festningsarbeidene mot øst i Vårberget, der småguttene i Vardø leker krig med tresabler og tregeværer, enn det er å skaffe Vardø hva byen først og fremst trenger om den skal kunne trives og gi de best mulige arbeidsforhold for de sjøens folk som byens fredelige eksistens i fremste rekke er avhengig av: en trygg og rommelig, en rolig havn.

Hele byens bedriftsliv er bygd opp om og står og faller med fiskerierne. De tre siste årene sviktet vårfisken helt, og med tunge følger for både den enkelte og kommunens finanser. Når fisket svikter, stopper arbeidet på bryggene, utliknede skatter er vanskelige å inndrive, og skatterestansene har hopt seg uhyggelig opp, — for å si det med Karl Holt, som imidlertid gjerne vil peke på at de i Vardø siden krigens til en viss grad har greidd å utbygge og modernisere fiskeri-industrien, noe som betyr en bedre utnyttelse av produktene og skaper muligheter for mer arbeid på land.

Vardø har nå to temmelig godt utviklede fileteringsanlegg: Kjøle- og fryseanlegget, og Vardø Produksjonslags. Det første har staten aksjemajoriteten i, med kommunen, havnevesenet og noen private som aksjonærer. Produksjonslaget er et andelslag, der foreløpig et begrenset antall fiskere har parter, og som sannsynligvis representerer noe av det ypperste m. h. t. rasjonell drift i norsk fiskerinæring.

I forbindelse med Statens fiskebruk som bare er delvis fullført, har Vardø et moderne transkokeri, som drives på samvirkebasis med kommunen som interessent. I fjor fikk fiskerne i Vardø et islager, som utnytter et lite vann på vestsiden av øya. I dette anlegget er også Fiskernes Samvirkeklag interessenter.

Et annet innslag i Vardøs produksjonsliv er bergensselskapet Vegas fiskemelfabrikk. Dette firmaet har planer om å bygge en oljepresse, som skal utnytte slude- og særlig loddeguano og dessuten avfall etter filering av uer, steinbit og blåkkeite.

Får vi i år et vinterfiske som det kan inntreffe, med rik fangst, sier varaordfører Holt, da kan det bli vanskelig å skaffe folk nok til å ta imot den. Men slår det feil....

Han fullfører ikke setningen,

Bisettelser - begraver

mandag 8. oktober 1951.

Det gamle krematorium:
Enkefru Margit Josefine Olsen, kl. 9.20. Skredder Joseph Iversen, kl. 10.40. Gårdbruker Hans Slemestad, kl. 12.—. Overkonduktør Ole Sigvart Andresen, kl. 13.20. Sjøfører Johan W. Selmer, kl. 14.40.

Det nye krematorium:
Fru Wilhelmine Brink Olesen, kl. 10.—. Porteføljemaker Ole Anton Andresen, kl. 11.20. Frk. Solveig Birgitte Johansen, kl. 12.40. Kasserer Martin Fredriksen, kl. 14.

men ser tydeligvis for seg sterkt sviktende skatteinntekter og en død hånd over byen få øya.

Det som gjør utsiktene til et feilslått vinterfiske i år særlig skjebnesvangre, er de opprinne-lige omkostningene som nå er knyttet til fiskerinæringen. Som så mange andre Finnmarks-fiskere så atskillige vardeveringer seg like etter krigen nødt til å skaffe seg ny skøyte og ny redskap. Alle kjøpte dyrt, og svært mange kjøpte dårlig fordi de ikke hadde noe valg. De fleste har svær gjeld på båtene og har vondt for å greie renter og avdrag. 7—8 skøyter i Vardø har alt skiftet eier. Fiskere jeg har snakket med, gir uttrykk for en mildt sagt dyp pessimisme. Og kyndige folk i offentlige og private stillinger i fiskerinæringen later til å både forstå og i vid utstrekning å dele deres svartsyn.

En av årsakene til at fisket på øya har gått tilbake i det siste er utvilsomt trålerplagen. En annen betydelig minusfaktor er de dårlige havneforholdene.

En skulle tro at fiskerinæringen hadde «prioritet» framfor alt annet i forbindelse med Finnmarks-kysten. Men «forsvaret» veier åpenbart tyngre. De mange Finnmarksfiskerne i 40-årsalderen som i slutten av september trakk i kystartilleriets uniform, kommer til å li et følelig økonomisk tap: de blir liggende «inne» i de viktigste fiskemånedene. Følelig for hele fiskerflåten langs en betydelig del av Øst-Finnmarks kyststrekning blir det at eieren av den eneste slipp som er mellom Vadsø og Honningsvåg, er innkalt og har blitt nødt til å stenge «butikken» i de samme tre viktige månedene. Fiskarorganisasjonene har søkt ham fritatt, men foreløpig forgesves.

Vardøs ordfører vil gjerne at jeg skal ta med at en del brakke-boere har fått kjøpe brakka de bor i, av kommunen, og på svært rimelige vilkår. Med brakke-materiale på hånd blir det lettere å få byggeleilighet. Lemmene vil vesentlig bli brukt som fyllings-materiale. Det vil bli forholdsvis billige hus av et visst «Selvågs-snitt».

Jeg skrev i innledningen om «gjenreisingskrytet». Det siktes naturligvis til regjeringssensens skryt av hvor utmerket staten har greidd brasene. Finnmarkingen sjøl skryter ikke. Han arbeider. Han har så visst ikke stått med hendene i lomma og sett på at andre arbeider for ham. Atskillig av det som er gjenreist, har finnmarkingen seg sjøl først og fremst, — og gode naboers og venners og i mange tilfeller forståelsesfulle og solidariske bygningsarbeideres uselviske hån-dreknig — å takke for at han trass i alt har tak over hodet.

UNDERHOLDNING

FOLKETEATERFORENINGEN

Ekstraforest. på Nationaltheatret onsdag 10. oktober kl. 20:

Nordahl Grieg:

VÅR ÆRE OG VÅR MAKT

En del bill. igjen til salgs fra mandag 8. okt. i foreningens eksp. Folketeaterpassasjen, tlf. 33 09 47.

TEATRENE

NATIONALTHEATRET

Tlf. 41 27 10 - 42 21 03 fra kl. 10

Mandag kl. 20—22.15:

«KORNMO»

Kammerspill av Aug. Strindberg

Tirsdag kl. 20—22.35:

Folketeaterforeningen

«DEN TATOVERTE ROSEN»

Skuespill av Tennessee Williams

Onsdag kl. 20—22.45:

«VÅR ÆRE OG VÅR MAKT»

Skuespill av Nordahl Grieg.

DET NORSKE TEATRET. 424617

I kveld inga framsyning.

Tysdag og onsdag kl. 20:

«FRØKEN JULIE»

Torsdag kl. 20:

„UNGEN”

Abonner på

FRIHETEN

DAGENS FILM

8. oktober 1951

PREMIEREKINOER

COLOSSEUM Kl. 16.45-19-21.15. Voksne. Flagg til topps (am. fargef.)

ELDORADO Kl. 17-19-21. Voksne. Tre kvinners hemmelighet (am). Bill. i Eldorado fra 10.

GIMLE Kl. 17-19-21.15. Voksne. Kjerlighetens seier (fransk). Best. bill. fra kl. 17, tlf. 41 39 95.

KINO-PALEET Kl. 17-19-21. Barn adg. Fangen på Zenda (am.)

KLINGENBERG Kl. 17-19-21. Voksne. Kjerlighetskarusellen (fransk). Bill. i Klingenberg fra kl. 10.

PALASSTEATRET Fra kl. 11 — slutt ca. kl. 22.30. Filmavisen - Verden rundt nr. 40. Barn adg.

SAGA Kl. 17-19-21. Voksne. Skyggen av en mann (eng.). Bill. i Saga fra kl. 10. Fra kl. 17 best. billetter Telefon 41 72 40

SCALA Kl. 17-19-21. Voksne. Hvor har du vært i natt (am.). Bill. i Klingenberg fra 10—16. Fra 16.15 i Scala.

SENTRUM Kl. 17-19-21. Voksne. Vei i mørket (am.). Billetter i Sentrum fra kl. 10.

VERDENSTEATRET Kl. 17 — 19 — 21. Voksne. Med døden i helene (am.). Billetter i Verdensteatret fra kl. 10

VICTORIA Barn adg. Hver time fra kl. 11, slutt ca. kl. 23. Kort-filmprogram nr. 26.

KINOSENTRALEN, Karl Joh. gt. 35. B.L. fra kl. 10—16.15 til de to siste forestillinger til Colosseum, Gimle og Kino-Paleet. Fra kl. 16 i de respektive kinoer.

REPRISEKINOER

FROGNER Kl. 17-19-21. Barn adg. Dei svarte hestane (norsk)

JARLEN Kl. 16.45—19—21.15. Barn adg. Follow the fleet am.

NORDSTRAND Kl. 19-21. Voksne. Skadeskutt (norsk).

PARKTEATRET Kl. 17-19-21. Voksne. Syndig uskyld (am.)

RINGEN Kl. 17—19—21. Barn adgang. Tre små ord (am.)

ROSENBORG Kl. 17-19-21. Barn adgang. Du er vår egen (am.)

SINSEN Kl. 17 - 19 - 21. Voksne. Stormklokkene (ital.).

SORIA MORIA Kl. 17-19-21. V. Den brukne pilen (am. fargef.).

ULLEVAL Kl. 19-21. Voksne. Medan staden sover (sv.)

MERK: Publikum bes komme i god tid. Dørene stenges når hovedfilmen begynner.

Til forestillinger som slutter senere enn kl. 20 har barn adgang bare med voksne.

STABEKK KINO kl. 19 - 21:

«Dei svarte hestane». Hans Jacob Nilsen — Eva Sletto.

Filmen passer ikke for mindre barn.

SANDVIKA KINO:

Ingen forestilling.

SAGENE K.U.L.

Styremøte hos Tormod, Trasopgata 2 oppg. D. Tirsdag 9. oktober kl. 19 (7). Alle møter.

VESTFOSSEN!

Festmøte tirsdag 9. okt. kl. 19.30 i Folkets Hus. Norske idrettsfilmer. Arne Hofsmoen: Småglint fra Ungarn. Styret møter kl. 18.30.

HEIESTAD KÅSERER

«Verden rundt i få ord.» Den siste tids politiske begivenheter og kommentarer. Ellers blir det bevertning, underholdning, napp, leik og svingom.

Vel møtt til en hyggelig og lærerik kveld hos Sentrumslaget onsdag 10. okt. kl. 19.30 i Møllergt. 38. Ungdom, vær med!

Distriktsstyremøte

tirsdag 9 okt. kl. 18.30.

Merk tiden!

Form.

UNGDOM!

Etter god innsats i valgkampen møter vi til en hyggelig kveld i Olav Ryes pl. 2 tirsdag 9. okt. kl. 19.30. Mye god underholdning, gjettekonkurranse, bevertning m. m.

Alle parti og N.K.U.ere velkommen.

Grü-Ro. K.u.L.

N * K * P

VALGET I BÆRUM

Telefoner til valgkontorene i Bærum er: Østre Bærum 53 43 11. Sandvika 53 04 07. Biler til valglokalene kan ordnes.

Stein, jord og sements kom.lag

Lagsmøtet utsatt til onsdag kveld. De siste listene må leveres på møtet.

Styret.

TØNSBERG

Kvinneutvalget har møte hos Torly Moe onsdag 10. oktober kl. 19.30.

MØTER

OSLO KOM. VASKE-BETJENINGS FORENING

har medlemsmøte onsdag 10. okt. kl. 19 i Folkets hus, A-salen.

Styret.

Averter i Friheten

MØTER

VALGRESULTATENE — SINSEN

Festlig sammenkomst tirsdag 9. okt. kl. 19.30 i lokalet i Kino-gården.

sekretær Bjarne Rolstad:

OMKRING OG ETTER VALGET

Film Pakkeauksjon Underholdning Bevertning
Inngang kr. 1,— Valgresultatene overføres.
Sinsen lag av NKP

FORENINGER

Tømmerne's Fagforening

holder kvartalsmøte

torsdag den 18. oktober kl. 19.00 i Folkets Hus store sal (sentrum). Dagsorden til møtet vil bli kunngjort senere.

Styret.

Rørleggernes Fagforening

Ved en feil fra avisens side sto det lørdag avertert kvartalsmøte for Rørleggernes Fagforening. Vi gjør merksom på at annonsen gjaldt Tømmerne's Fagforening.

OSLO

TRANSPORTARBEIDERFORENING

OLJEGRUPPA

Medlemsmøte holdes onsdag den 10. okt. 1951, kl 19.00 i Bygningsarbeidernes Hus, Henrik Ibsens gt. 7 Til behandling: Høstens indeksregulering. Film.

Medlemsbok i orden v/ inngangen.

Gruppestyret.

Arbeidernes Jeger & Fiskerforening, Oslo

Kameratkveldene begynner igjen onsdag 10. okt. kl. 19 i Olav Ryes pl. 2. Kåseri om kastekonkurransen i Sverige. Avis. Musikk.

Styret.

MURERNES UNION

Murernes Unions medlemmer oppfordres til å komme med forslag til tariffrevisjon 1952 og til endringer av tariffavtalen.

Forslag, — som må sendes styret innen 20. oktober 1951, — vil bli behandlet på medlemsmøte i november i år.

Styret.

FRIHETEN - Mandag 8. oktober 1951 - Nr. 233.

7